

(Afbrydelse) — det kan ikke nytte, at den højtærede Minister nu bagefter viser, at der er Uligheder — er der en Lighed. Ministeriet er administrerende, og Magistraten er administrerende, de sammensættes paa noget forskellig Maade, men en saadan administrerende Institution vil i Regelen ikke være tjent med at vælges efter Forholdstalsvalgmaaden, den skal saa vidt muligt udgøre en Enhed. Og lige saa vist som Ministeriet bør være en Enhed, lige saa vist bør ogsaa Magistraten i saa høj Grad som muligt være en Enhed. I hvert Fald bør man ikke ved Forholdstalsvalg skabe en saadan Ordning, som nu skabes i København, at der kan sidde et ret betydeligt Flertal i Borgerrepræsentationen, som ved dette Forligsforslag reduceres til et Mindretal af Magistraten. Og jeg behøver ikke at henholde mig alene til Logik og sund Fornuft og demokratisk Opfattelse af dette Spørgsmaal, jeg kan henholde mig til, hvad en meget nærstaaende Meningsfælle af den højtærede Minister, Venstrereformpartiets Ordfører i det andet Ting, har sagt om Forholdstalsvalg: Forholdstalsvalg er en udmærket Ting, men kun i Forbindelse med den lige, almindelige Valgret. Naar man indfører Forholdstalsvalg ved Magistratsvalg, er det ikke i Forbindelse med den fulde, lige, almindelige Valgret, og det er det heller ikke ude ved Amtsraadsvalgene. Jeg henviser til, hvad den ærede 1ste Landstingsmand for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal) sagde den 21. Februar 1906: „Men lige saa bestemt som jeg har Sympati for Forholdstalsvalg, lige saa umuligt anser jeg det for at være i Forbindelse med den privilegerede Valgret. Det er en umulig Ordning, og jeg kan ikke tænke mig, at der nogen Sinde kommer et Folketing, som vil vedtage en saadan Ordning“. Det er en Udtalelse af Reformpartiets Ordfører i det andet Ting: Forholdstalsvalg ere gode og fornuftige, men kun i Forbindelse med fuld, lige og almindelig Valgret. Endnu i 1906 kunde den ærede Landstingsmand ikke tænke sig et Folketing, der vilde vedtage Forholdstalsvalg i Forbindelse med privilegeret Valgret. Men hvad gaar dette Forligsforslag ud paa andet end Forholdstalsvalg i Forbindelse med privilegeret Valgret og dermed en fuldstændig Forvrængning af Demokratiets Principper?

Den højtærede Indenrigsminister talte smukke Ord om Kærligheden til den almindelige Valgret, der havde besjælet ham, og lod næsten til at mene, at vi ikke vare

besjælede af Kærlighed til den almindelige Valgret, vi, som have fastholdt den højtærede Ministers eget Forslag, og som nu bebrejde ham, at han har sluppet dette Forslag for at gaa over til privilegeret Valgret. Den højtærede Indenrigsminister talte om den socialdemokratiske Presses ensidige Oplysningsarbejde. Jeg tror nok, at det Oplysningsarbejde, den socialdemokratiske Presse gør i denne som i saa mange andre Sager, fuldt ud staar Maal med det Oplysningsarbejde, Regeringspressen gør. Naar jeg nu om en Dag eller to læser Referaterne i den højtærede Indenrigsministers Blad og ude i den øvrige Regeringspresse af det, der er foregaaet her i Dag, skulde det ikke undre mig, om det ærede Medlem for Løvels Tale var refereret paa mange Spalter — den faldt jo paa et gunstigt Tidspunkt, i et Eftermiddagsmøde —, medens Forhandlingen ved dette Aftenmøde, hvor jeg nu uheldigvis har Ordet, var reduceret til nogle faa Linier. Det er nemlig ikke ret mange Dage siden, jeg saa et lignende Referat i Regeringspressen. Jeg saa i den højtærede Finansministers Blad et Referat fra Møderne her i Tinget, hvor Justitsministerens Tale bredte sig over Spalter, men hvor min Tale var reduceret til $4\frac{1}{2}$ Linie, og hvor det, der var Kernen i min Tale, og som jeg dog tror, man maa tillægge nogen Vægt, idet de senere Begivenheder have tillagt det adskillig Vægt, nemlig de to Dokumenter, som jeg stod med, og som viste, hvorledes Justitsministerens Holdning var, overhovedet ikke var omtalt. Jeg tror, at naar den højtærede Minister staar i saa nært Forhold til den nuværende Regeringspresse, som han gør, og altsaa maa kende den ud og ind, skulde han være meget varsom med at bebrejde den socialdemokratiske Presse, at den er ensidig. Værre Ensighed, end den nuværende Regeringspresse gør sig skyldig i, kan man overhovedet ikke finde i Pressen nogetsteds i hele Verden, tror jeg, i hvert Fald ikke i noget Land, hvis Presse jeg kender, og jeg læser daglig ikke faa Landes Blade.

Men naar den højtærede Indenrigsminister nu talte om sin varme Kærlighed til den almindelige Valgret, som viser sig paa denne fortvivlede Maade, at han slipper sit Forslag om almindelig Valgret og gaar over til privilegeret Valgret, vil jeg tillade mig at slutte med en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. Stoler han paa, at dette Forligsforslag vil vinde Tilslutning blandt Vælgernes Flertal, saa